

ikke ved denne lavere Ansættelse finde anden Nedsættelse eller Eftergivelse af Afgiften Sted, end at Sogneraadet kunde paa Ansøgning derom lade en Hund være afgiftsfri paa et Sted, der er mindst 1,000 Alen fjernet fra den næste Baaning.

Endelig, har Udvalget foreslaaet Straffebestemmelsen i § 4 stærket i Gjentagelses-tilfælde.

Ændringsforslag.

Til § 1.

1) Paragrafen affattes saaledes:

„Den ved Plakat af 4de Oktober 1815 § 11, jfr. Lov af 28de Januar 1856 for Kjøbenhavns Bedkommende, og ved Lov af 19de Februar 1870 § 3, for Frederiksbergs Bedkommende bestemte Betaling for Tegn til Hunde forandres saaledes, at Afgiften paa begge disse Steder fremtidig bliver at fastsætte for Hunde, der have en Hvide fra Fodsaalernes Plak til Skulderbladets Overside af 16 Tommer eller derunder, til et Beløb af ikke under 10 Kr. og ikke over 30 Kr. aarlig for hver Hund, og for større Hunde til det dobbelte. Afgiftens Størrelse bestemmes indenfor disse Grændser af 5 Aar ad Gangen.“

Til § 2.

2) I 1ste Linie forandres „Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse kan“ til: „Kjøbenhavns og Frederiksbergs Kommunalbestyrelser kunne“.

3) I 2det Stykkes 1ste Linie tilføies efter „Kjøbenhavns Magistrat“ „og Frederiksbergs Kommunalbestyrelse“.

4) I Paragrafens sidste Linie sættes efter Ordet „tilfalder“: „henholdsvis“ og efter „Hovedklasse“: „og Frederiksberg Kommuneskasse“.

Til § 3.

5) § 3 affattes saaledes:

„I Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn, i

Frederiksbævt, Løgstør, Marstal, Nørresundby og Silkeborg fastsættes Hundeafgiften til et Beløb af 5 indtil 15 Kr. aarlig for hver Hund af de i § 1 som mindre betegnede Hunde og til det dobbelte for større Hunde. Afgiftens Størrelse bestemmes indenfor disse Grændser for et Tidsrum af 5 Aar ad Gangen af vedkommende Byraad eller Kommunalbestyrelse, der i enkelte Tilfælde, hvor Hundehold skjønes at være en Nødvendighed for Vedkommende, paa Ansøgning for 1 Aar ad Gangen kan indrømme Nedsættelse eller Eftergivelse af Afgiften.“

6) En ny § 4 saaledes lydende optages:

„Hundeafgift kan indføres i en Landkommune, naar dens Sogneraad har vedtaget det og Anmeldelse derom er gjort til Amtet. Afgiften sættes da af Sogneraadet for 5 Aar ad Gangen til ikke under 3 Kr. og ikke over 8 Kr. aarlig for hver af de i § 1 som mindre betegnede Hunde og til det dobbelte for større Hunde. Dog kan der ikke her fordres Afgift for Lænehunde. Derhos kan Sogneraadet paa Ansøgning indrømme Nedsættelse i eller Eftergivelse af Afgiften for een Hund paa ethvert Sted, der er beliggende 1,000 Alen eller derover fra den nærmeste Baaning. Afgiften tilfalder „de Fattiges Kasse“.

Hvor Bebyggelsesforholdene tale derfor, kan Sogneraadet med Amtsrådets Samtykke indføre den i denne Paragraf nævnte Hundeafgift ogsaa kun i en eller flere enkelte Dele af en Kommune“.

Til den nuværende § 4.

7) I Slutningen af 1ste Stykke tilføies: „Har en saadan Hund tidligere bidt et Menneske eller anrettet anden Skade, hvorfor dens daværende Eier er bleven dømt, eller har maattet indgaa Forlig med den Forurettede, kan der paalægges dens Eier at lade Hunden dræbe eller at holde den bunden.“

8) I Fald den nye § 4 vedtages, udgaar i Titelen Ordene: „i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne“.

Carstensen.

C. Dannestedt-Samsøe.

Krag-Suel-Wind-Frijs.

Kahser,

Ovesen.

Formand og Ordfører.